

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De immunitate Ecclesiastica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

1. De Eccle-
sijs, & earum
cultu.
Sess. 21. c. 7.

Ecclesias quascumque siue curatas, siue non cura-
tas, sacella, & oratoria diruta, Episcopi ad eam
rationem, quæ à sancta Tridentina Synodo præ-
scripta est, restituenda vel alio transferenda cu-
rent. Lapidés, cémentum, & omnis materia eo-
rum locorum ad profana ædificia nē adhibean-
tur; nisi Episcopi auctoritas ex iusta causa inter-

cesserit: quòd enim semel Deo consecratum est, ad priuatos hominum
usus transferri non debet.

Altaria etiam, quæ extrà Ecclesiam, & quæ sub dio, nec septa, aut
munita sunt, Episcopi, aut sepienda, si fieri possit, aut demolienda
curent.

5. De Eccle-
sijs earū sup.
& fructib.
Ead. sess. 21.
c. 7. & 8.
5. Ibidem.

Ead. sess. & c.

5. Ibidem.

5. Ibidem.

2 Quæ Ecclesiæ, necesse est restituantur, atque instaurantur; earum
omnis census, parsiuè hic sumptui necessaria, etiam si Equitibus or-
dinis Hierosolymitani obueneret, ab Episcopo sequestri nomine apud
uirum bonum deponi iubeatur, qui in illarum instaurationem, eius-
dem iussu, erogetur.

3 Quæ uerò labentes, propeq; cadentes nullum censum habent, unde
restituuntur; ciuitatis, municipij, loci uerò, ubi sita sunt, impensis in-
staurantur Episcopi cohortatione diligenti.

Id omne de oratorijs etiam constitutum sit.

4 Lapidés, cémenta, tigna, omnisque materia Ecclesiæ diruta, pro-
fanata uerò, ad usum quoque profanum, sed sordidum tamen auerit,
adhiberi que arbitratu Episcopi liceat. Pecunia uerò, quæ inde col-
ligetur, illius etiam iudicio in sumptus Ecclesiæ utiles conferatur.

5 Missarum autem munus, quod in ea iam diruta præstandum erat,
nisi Episcopus ad aliam potius legitima facultate transferre censuerit;
ad Ecclesiam primariam, quam matricem uocant, transferatur; ubi il-
lius, ad quem profanatae Ecclesiæ census peruenit, impensis, Altare
Sancti, Sanctæque nomine extruatur; cuius titulo, quæ profanata
est, nuncupabatur.

6 Eadem Sess. 21. cap. 7. in principio; ibi: atque in eisdem Ecclesijs
erigant Altaria, uel Capellas sub eisdem inuocationibus, uel in iam ete-
cta Altaria, uel Capellas transferant cum omnibus emolumentis, &
oneribus, prioribus Ecclesijs impositis.

7 Illius porro cœmeterium ad eandem Ecclesiam transferatur, ad
eundemque locum ossa mortuorum asportentur.

De Immunitate Ecclesiastica.

S V M M A R I U M.

- 1 Criminoso petente se recipi in sacrum locum; vel absque licentia illum ingrediente, ordinarius à Clericis consulendus, admonendus.
- 2 Nè immunitas ob id violetur quid ab ordinario seruandum.
- 3 Eadem immunitate, vt cognoscatur, an gaudere possint confugientes, ad quem carcerem, & per quos satellites abducendi.
- 4 Cognitio ipsa breui expedienda.
- 5 Custodia durante, quæ agi à seculari Magistratu prohibentur.
- 6 Cadauera occisorum à iudicibus, & notarijs malefactorum in Ecclesijs non inspicienda.
- 7 Delicti in Ecclesia commissi certificandus Episcopus, & à quibus.

Icut Ecclesiastica immunitas, Dei præcepto, & Canonicis sanctionibus constituta, quàm diligentissimè custodienda est; neque permittendum, vt confugientibus ad Ecclesias, & loca sacra aliqua vis contrà sacros Canones inferatur; ità summopere cauendū, nè facinorosi, nisi necessario ad ea, quasi ad asylum, in sacrarum

Constitutionum fraudem se recipiant.

Mandamus igitur omnibus, & singulis Clericis, proposita pœna excommunicationis, alijsque arbitrio Episcopi: vt, quoties ab aliquo exule, damnato, vel criminoso, qui in loco libero sit, postuletur, vt illum in eorum Ecclesijs, Cœmiterijs, vel domibus recipiant omninò antequàm assentiantur, Ordinarium consulant; & quidquid ille tali in re censuerit, faciant.

Quòd si Clericis minimè præmonitis, tales personæ ad huiusmodi loca, venerint, ijdem Clerici, eiusdem pœnæ periculo, Episcopum quàm primum certiores faciant, vt quicquid ab eo hac in re decretum fuerit, seruent.

2 Ipse autem Episcopus de his commonefactus, considerata personarum locorum, & temporis conditione, ac facti qualitate, decernet, quod Ecclesiæ immunitati consentaneum iudicabit: ità tamen, vt Ecclesiastica immunitas nulla ex parte violetur: neque propterea censeatur data facultas aliqua secularibus magistratibus & potestatibus lædendi immunitatè; aut aliquos de his, quæ diximus, locis extrahendi, contrà quàm antea iure communi statutum esset.

3 Sæpè accidit, fontes homines, qui ad Ecclesiam, sacrauè loca, & alia Ecclesiasticè immunitatis iure munita, præsertim, vbi primum cri-

men

1. De Ecclesijs, & earum cultu. 17. q. 4. quisquis. Cœc. tri. sess. 25. c. 20. de ref.

5. De Ecclesijs earū sup. & fruct.

men patrarint, statim confugiunt, non solum à satellitibus magistratuum, iudicum uè secularium; sed à consanguineis etiam, & affinitibus eorum, quibus cedes, iniuria uè illata est, armatorum quoque; hominum collecta manu custodiri, magno cum eo periculo, ut ne grauiora inter dum facinora, ac aliquando Ecclesiasticæ immunitatis uiolatio, flagitiaque turpissima admittantur. Quamobrem, ut ipsi ipsius offensionibus, & malis, quæ inde sepe existunt, occurratur, licere decernimus, iussu Episcopi, ob eam solum causam, ut cognoscatur, an qui tunc ad Ecclesiam per fugium habuerit, iure uè possit immunitatis Ecclesiasticæ, per satellites fori Episcopalis ad carcerem Clericalem, uel secularem, si eo loco Clericalis carceris custodia tuta non est, eiusdem Episcopi iudicio, inde abduci, tam diu Episcopali nomine custodiri, quoad se perpensa ipse Episcopus deliberet.

4 Is uero quamprimum deliberationem incat, sique libertate, immunitate uè Ecclesiastica illum uti, frui uè censuerit, ab omni detrimeto, omnique impensa liberum, atque immunem loco restitui statim mandat, unde abductus est: sin autem secus faciendum duxerit, foro, iudicioque magistratus secularis, prout iuris erit, illum relinquere iubeat, ad Canonum, & Conciliorum, aliarumque Apostolicarum Constitutionum præscriptum.

5 Interea uero, dum in custodia est, nè eniquam liceat, de eo questiones, examenuè instituere, neque adeo contra personam quicquam agere, quo præiudicium illi, eius uè causæ afferatur.

Id autem, ut ab omnibus inuiolatè seruetur, nec uero huius decreti nomine, pretextu uè quicquam contra immunitatem Ecclesiasticam à iudice, magistratu uè seculari fiat, geratur, agatur uè, omni diligentissima cauione in eo utatur Episcopus, censurasque etiam proponat arbitrari suo.

1. De Ecclesijs, & earum cultu.

6 Nè occisorum cadauera à iudicibus, uel notarijs maleficiorum in ecclesijs uè illo modo inspiciantur; sed eo illata, exportentur, & humescemodi inquisitiones, & omnia, quæ ad cordis cognitionem pertinent, à sacris locis reiciantur.

6. Quæ ad cultum Eccl. pert.

7 Si quæ delicta in Ecclesia committuntur, Parochi, intra cuius parochiæ limites sita est Ecclesia; etiam si illa regularis sit, & exempta, ubi delictum patratum est, officium sit, quamprimum Episcopo, Vicario uè litteris saltem significare. Idem de eo Parocho, Capellano, Doctore uè decernitur, in cuius Ecclesia crimen commissum est.

De Ecclesijs simplicibus, Oratorijs, ac Capellis, in quibus Missæ sacrum aliquando fit.